

ಗಭರ್ ಹೊಯ್ಯು ಹೊರತೆಗೆದು, ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂತ್ರನಾಳವನ್ನು ಸರ್ಚರಿ ಮೂಲಕ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯ ಗಭರ್ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದರು. ವಿಶ್ವದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಭೂಣಿದ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕ್ಕೆ ಇಡಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಯೋಗದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಕೊಯ್ಯಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾಯಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಆಕೆಯ ಮೇಲೂ ವೈದ್ಯರು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಬೆದರಿಕೆ ಹೇರಬಹುದಿದೆ. ಕೊಲರೆಚೋ ಹಾಗೂ ಮುಚಿಗನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಸೇರಿಯನ್ ಹೆರಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯರು ಹೊಟ್ಟಿನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಒತ್ತಾಯ ತರಲು ಓಡಿದ್ದರು. ಅನುಮತಿ ದೊರಕುವ ಮೊದಲೆ ತಾಯಿ ಸಹಜ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಾಗಿತ್ತು. ವೈದ್ಯರು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಕಟ್ಟನಿಟ್ಟಿನ ಸಕಲ ನಿಯಂತ್ರಿತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಾಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಲು ನೋಡದೆ, ತಾಯಿಯ ದೇಹದ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿಯೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಹೊರತರುವತ್ತೆ ವೈದ್ಯರಂಗದ ಗಮನ ಹರಿಯಬೇಕಿದೆ. ಮಹಿಳೆಗೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಹಕ್ಕಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಸೀವಾದಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕಾಗು. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಲಾತ್ತುರದ ಫಲವಾದ ಗಭರ್ವನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು ಕೂಡ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಸೀದೇಹದಲ್ಲಿ ಏಂರ್ ಅಂಡಾನು ಫಲಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರಿಯೆ ಇಂದು ಪ್ರಣಾಲೀದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭೂಣಿ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಹಲವು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಣಾಲೀದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬಹುದಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಭೂಣಿ ಸೀ ದೇಹದ ಹೊರಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಶೋಧನೆಗೊಂಡಾಗ, ಸೀಗೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠಿಕ ಕಾರಣದ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಹೆಣ್ಣು ವೈದ್ಯರಂಗದ ಪ್ರಯೋಗ ಪಶುವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕ. ಜನನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಜಿಷ್ಣಿಗಳು ಭಾರತದಂತಹ ಬಡದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ, ಅವರು ದುಪ್ಪರಿಣಾವುದ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ. ಸ್ವಯಂ ಇಚ್ಛಿಯಲ್ಲಿ ಪರವಾಗಬಲ್ಲ ಸಂತಾನ ನಿಯಂತ್ರಣ ವಿಜಾನ, ರಾಜಕೀಯ ತಂತ್ರವಾದಾಗ ಶೋಷಣೆಯ ಅಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಡೆಮೋ ಪ್ರಾವೇರಾ ಎಂಬ ಸಂತಾನ ನಿಯಂತ್ರಕ ಸೂಜಿಮದ್ದಿನ ಬಳಕೆ ಗಭರ್ಕೋಶ ಹಾಗೂ ಸ್ತನಗಳ ಕ್ಷಾನ್ಸಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು, ಸ್ತನಃ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತಿತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಬಂಡವಾಳಶಾಂಕಿ ರಾಪ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ನಿರ್ವೇಧಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೇ ಬಿಳಿಯರ ಸರ್ಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಆಷ್ಟಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಹಂಗಸರ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಳಸಿತು. ಕೃತಕವಾಗಿ ತಂರೂರಿಸಿದ ಲೆಪೋನೊಜೆಸ್ಸಿರ್ಲ್ ಹಾಮೋರ್ನ್ ರಬ್ಬರ್ ನಳಿಕೆಯ ನಾರ್ಪಾಂಟ್, ಮಹಿಳೆಯ ಶೋಳಿನ ಚರ್ಮದೊಳಗೆ ಇಡಲಾಗುವ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧಕ, ವೈದ್ಯಕೀಯ

ಪರೀಕ್ಷೆ ಪೂರ್ಣವಾಗದ, ವೈಪುಸ್ತಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ದೀರ್ಘಾವಧಿ, ಸಂಕಷ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜಾಪುತ್ತದ ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಯನದ ಪರದಿ ಇಲ್ಲದ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾಯಂ ಕಾನ್ಸಿಟಿ ಎ ದುಪ್ಪರಿಣಾವುಗಳು ಸ್ವಪ್ಪವಾದ ನಾರ್ಪಾಂಟ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಕೆಯಾಯಿತು. ಸಾಕ್ಷಿ, ಸಾ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವೇಧಿತವಾದ ಜಿಷ್ಣಿಗಳು, ಅನಾಲ್ನಿನೊಂದ ಒಡಿದು ಮಹಿಳೆಯರ ಅಪಬುಧಿ ಮೇಲೆ ಗಭರ್ ನಿಂತಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಂಗವಿಕಲ ಸುತ್ತಿಸ್ತಬ್ಧಿ ಮಹಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ, ಇ.ಪಿ. ಪ್ರೋಟ್‌ ಜಿಷ್ಣಿಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆರಾರ್‌ಪ್ರೈಸ್ ದೊರೆಯತ್ತವೆ. ಸಹಾಯ ಪಡಿಸಬು

ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗಲೂ ಸ್ವೀಯರ ರೋಗಗಳ ಪುರುಷತ್ವ ಅಲಕ್ ಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆನೂ ಶೀವಾದಿಗಳು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಪಿಡ್ಸ್’ ಭಾರತಕ್ಕ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಆ ಸಾವರ ಸಂಶ್ಯೇರುಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಿರುವಾಗ ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಏಡಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಬಹಳಪ್ಪು ರೋಗ ವಿಡ್ಸ್ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆಂದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದು ‘ಕಾಂಡಮ್ಸ್’, ಧರಿಸಿ ವಿಜ್ಞಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಹೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆಂದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದು ಹೊರತು, ರಡವೆ ಮಹಿಳೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಆಕೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳತ್ತ ರೂಕ್ ವಿಜಾನ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ವಿಜಾನ ಮಹಿಳೆಂರೂ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿರುವ ನಾಯಿ ವರದಾನವಾಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕುಟ್ಟಿ ತಿರುವಿ ಬೀಸುವಲ್ಲಿ ಹೊ ಕಟ್ಟಿಟು ಹೆಣ್ಣಿನ ನಿತ್ಯ ಬದುಕನ್ನು ವಿಜಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಫಲವಾದ ಯಂತ್ರಗಳು ರಡವೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಗುರಗೊಳಿಸಿದವು. ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಬಸಿರು ಬಾಣಂತನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತ ಇದು ಸೀ ಬದುಕು ಬದಲಾಯಿತು. ಸಂತಾನ ನಿರೋಧಕಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ತಕ್ಳಿ ಹೊ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೊಂದಿಷ್ಟು ನಿಯಂತ್ರಣ ಹಾಗೂ ಆಯ್ದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯೂ ತಾರದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅದು ತಂದಿತು.

ವಿಜಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇಂದು ಸುಧಾರಿತ ಸ್ವಾಷ್ಟಿನಾಗಳಂಥಾ ಸೆಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಜೆನಿಟಿಕ್ ರಂಗದ ಪುರುಂಚೂಣಿಯೆ ಸಂಶೋಧನೆಗಳವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಇಂದು ಜೆನಿಟಿಕ್ ರಂಗದ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಅನುಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಗಿಬಂದಿವೆ. ಇಂದು ವಿಜಾನರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ, ಮಹಿಳಾ ಚೆಳವರ್ಣ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳತ್ತ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯತ್ತಿರುವ ಸೀವಾದಿಗಳು

ವಿಜ್ಞಾನದ ಒಂದಿಪ್ಪು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಸ್ತನದ ಕ್ಷಾಸ್ಟರಿಗೆ ವಂತವಾಹಿಯ ಹುದುಕಾಟ ನಡೆದಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಾಕ್ಷಿ, ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥರಿಸಿದ್ದ ಅತ್ಯಾಜಾರದ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಸುಲಭವಾಗಿನುಣಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವನಿದ್ದ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಉಪಯೋಗಿ ಸ್ಥಿತಿದ್ದ ಜೀವರಸಾಯನಿಕ ಫರೆನ್ಸಿಕ್ ತಂತ್ರಗಳು ನಿರ್ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಡಿ.ಎನ್.ಎ. ಬೆರಳಷ್ಟು ತಂತ್ರ ಫರೆನ್ಸಿಕ್ ಸಲಕರಣೆಯಾಗಿ ಅತ್ಯಾಜಾರಿಯ ಪತ್ತೆಗೆ ಅಶ್ಯಂತ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಡಿ.ಎನ್.ಎ. ತಂತ್ರ ಇಂದು 'ತಂದೆ'ತನವನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಬಲ್ಲದಿದೆ. ಹೊನ್ನನ್ದೊಡನೆ ತೀರು ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯವನ್ನು ತಾಳೆ ಹಾಕಿರುವ ಪುರಿಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿವ ಮಗುವಿನ ತಂದೆನ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಶ್ರೀದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ರಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನೇಕ ವಿಚಿತ್ರ ಹೊಡಕುಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಗಭರ್ ಕೋರೆದ ಹೊಂದರೆ ಇರುವ ಮಹಿಳೆಗಭರ್ ಧರಿಸಲಾಗದಿದ್ದಾಗ, ಗಂಡನ ಏಂಎಫ್‌ಎಂವಿನಿಂದ ಘರಿತ ಆಕೆಯ ಅಂಡಾಳಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಗಭರ್ ಕೋರೆತ್ತದಲ್ಲಿಯ್ದು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಕರಾರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಮಡ್ಡೆ ಮಗುವನ್ನು ಹೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕ್ಯಾಲಿಪ್ರೋನ್‌ಎಯಾದ ಕಮ್ಪ್ ಮಹಿಳೆ ಆನಾ ಜಾನ್ಸನ್ ಕೇಸು ನೋಡುವಾಗ, ಗಭರ್ ದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುವಳ್ಳು ತಾಯಿಯೇ, ಅಂಡಾಳು ನೀಡಿದವಲು ತಾಯಿಯೇ ಎಂದು ತಾಯ್ಯನದ ಹೊಸದೇ ನಿರ್ವಚನದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ಮೇರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಗಭರ್ ಕೋರೆವೇ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ಸರಕಿನ ರೂಪ ಪಡೆಯುವಾಗ, ಶ್ರೀಮಂತ ಹೆಣ್ಣಿಗಳು ಬಸಿರು/ಹೆರಿಗೆಯ ರೇಜಿಗೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಬಡ ಹೆಂಗಸರ ಗಭರ್ ಕೋರೆವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಮೇರಣಕ್ಕೆಯ ಹೊಸರೂಪವನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ.

* * *

ಲೇಖಿಕ-ಲೇಖಿನ ಪರಿಚಯ

ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಆವರು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಂಜನಿಯರ್, ಬಿ.ಇ. ಮತ್ತು ಎಂ.ಎಸ್. (ಜಂಜನಿಯರಿಂಗ್) ಪದವಿ ಪಡೆದ ಇವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಲಿಕಾಪ್ತರ್ ಡಿಸ್ಪ್ರೆನ್ ಬ್ಲೂರ್‌ಎಂದಲ್ಲಿ ಸೇನಿಯರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದರೂ ತಾವ್ಯಾಸ ಕಡಲೇಖಿನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು. ಇವರ ಲೇಖಿನಗಳು ಸುಧಾ, ಪ್ರಜಾವಾಸೀ,

ಕನ್ನಡಪ್ರಭ, ಉದಯವಾಣಿ, ತುಷಾರ, ಬ್ರಿಯಾಂಕ್, ಅಚಲ ಪ್ರತೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಾಟಪಕ ಲೇಖಿಕಿಯರ ಸಂಘ, ಕನ್ನಾಟಪಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹೊರತಂದ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ 'ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ, ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ಕರೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೃಸೂರಿನ 'ಸಮತಾ' ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಇವರು ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಂದ ಜಾಗೃತ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿಯ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವ್ಯೇಮಾನಿಕ ರಂಗಗಳ ಮಹಿಳಾ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಸಾಧನ ಇವರ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾದ ಕಾರಣ ಇವರ ಲೇಖಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪರವಾದ ಕಾಳಜಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖಿನವನ್ನು ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಆವರ 'ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ' ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬೆಗಳು :

೧. ಮಹಿಳೆ ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದ ಹಂತಗಳು
೨. ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸುವ ಬಗೆ

■ ■ ■

೨. ಗರತಿಯ ಹಾಡು

ಸಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ

‘ಗರತಿಯ ಹಾಡು’ ನಮ್ಮ ಸ್ತೋತ್ರ ಜೀವನದ ಒಳಗನ್ನಡಿ. ಅದರೆ ಮಮತೆಯ ಮಾಧುರ್ಯವು ಮೈವೆತ್ತಿದೆ; ಪ್ರೇಮದ ಸತ್ಯವು ಅಳವಟ್ಟಿದೆ. ತ್ಯಾಗ ಬುದ್ಧಿಯು ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಕೌಟಂಬಿಕ ಬಾಳಿನ ರಸವು ಪರಿಪಾಕಗೊಂಡ, ಅದು ಜೀವನದ ಜೀವಾಳವಾಗಿದೆ. ಸುಖದ ಸೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾದಂತೆ ಬಾಳು ಕಿಚ್ಚಿನ ಕುಂಡವಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಯಾಕಂದರೆ...

“ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಿನ ದುಃಖಿವು ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಮನುಷ್ಯನು ಸುಖಿಯಾಗಬೇಕೆಂದೂ ನಮಗನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೌಟಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ತ್ಯಾಗವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಏಕಮಾತ್ರವಾದ ಉಪಾಯ. ತ್ಯಾಗವೆಂದರೆ ಅರಣ್ಯವಾಸವಲ್ಲಿ: ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಭಾರತೀಯರು ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ತ್ಯಾಗವು ನಮನ್ನು ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ದುಃಖ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನೂ ನಿರ್ಭಯವನ್ನೂ ತಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ.”

ಗರತಿ ತ್ಯಾಗದ ಪತ್ಥಳಿ. ತನ್ನವರೆಂದರೆ ಆಕೆಗೆ ಮಮತೆಯ ಚಿನ್ನ. ಪತಿಯ ಅಧಾರಿಗಿಯಾಗಿ ಕೂಡುವಳು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಕ್ತ ರಸಗಳನ್ನು ದಾನ ವಾಗಿ ಕೂಡುವಳು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆಗೆ ಎರವಾಗಿ, ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಗೆ ಹೆಸರಾಗುವಳು. “ತಾವರೆಯ ಗಿಡಹುಟ್ಟಿ ದೇವರಿಗೆ ನೆರಳಾದ” ಹಾಗೆ ಆಕೆ, ಆಡಿಬಂದ ಕಂದನ ಅಂಗಾಲು ತೊಳೆಯವಳು. ತೆಂಗಿನ ನೀರಿನಿಂದ ಮಗುವಿನ ಬಂಗಾರ ಮಾರಿಯನ್ನು ತೊಳೆಯಬಲ್ಲಳು. ತವರವರು ತನ್ನನ್ನು ಸರಮುತ್ತ ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದರೂ ಆಶ್ರಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತು ಗಂಗಾಳಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಲ್ಕೆ ಬೇಸರಿಯಳು. ಭಾವಯ್ಯ

ಮುನಿದರೆ ಬಲಗಾಲು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೂ, ಭಾವಯ್ಯನ ಮಡದಿ ನೆಗೆಣ್ಣೀ ಮುನಿದರೆ ಬಾರಕ್ಕನೆಂದು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧಾಗುವಳು. ಮಾರಾಯರು ಬೈದರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆಯದವಳು. ಮಾರಾಯರ ತಮ್ಮ ಮೈದನ ಬೈದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲದ ಮಣಿ ಸುರಿದಂತೆ ಅಳುವವಳು. ಅತ್ಯಿಗೆಯಿಂದರೆ ಆಕೆಯ ಪಾಲಿಗೆ ತಾಯಿ. ಬೆಣ್ಣೀಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮುರಿದಂತೆ ಮಾತಾಡಿದರೂ ನೆಗೆಣ್ಣೀಯ ಮಾತು ಕ್ಷಮ್ಯವೇ. ಹೊಟ್ಟೀಯ ಕೂಸು ತೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದರೂ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವ ಬಂಟಳು ಶ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಗ್ಗು ಸೂಸುವಳು. ಅಸರಿಕೆ ಅಳೆದಿಟ್ಟವಳು, ಬೇಸರಿಕೆ ಬಳಿದಿಟ್ಟವಳು, ಹಾಡುತ್ತೇ ದುಡಿಯವವಳು. ಆಕೆಯ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು?

ಆಕೆ ಪ್ರೇಮದ ಕಣೀ, ಕೂಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ಕೋರಿ ಹೊತ್ತರೂ ಗರತಿಗೆ ಆಕೆಯ ಪತಿಯ ಸರದಾರನೇ, ಅರಸನೇ, ಮಾರಾಯರೇ. ಓರಿಗೆಯ ಪತಿಪ್ರರುಷನು ಹಣಚಿಬಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಕುಂಕುಮವಿದ್ದ ಹಾಗೆ: ಅವನಿಂದ ಆಕೆ ತವರುಮನೆ ಮರೆಯುವಳು. ಆತನು ಸರದೊಳಗಿರುವ ಗುಳದಾಳಿಯಂತೆ ಸರ್ವ ಬಳಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು: ಅವನಿಂದ ಸರ್ವ ಬಳಗವನ್ನು ಮರೆಯುವಳು. ಆತ ನನಗೆ ಹಜ್ಜದದ ಪದರೊಳಗಿನ ಅಷ್ಟ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿದ್ದಂತೆ. ಪತಿಯ ರೂಪ ಕಮಲದ ಹೂ ಆತನ ಸಹವಾಸ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾರ್ಯಿ. ಬೆಂದಿರುಂಡಿ ಸಾಗಿದ ರಾಯರ ಕಾಲ ಹಿಮೃಡ ಕಾಣಿಸಿದರೂ ಅದು ಕಮಲವೇ; ಚಂದರನಿಗಿಂತ ಬಲು ಚಲುವಾಗಿರುವದು. ಅರಸರ ದಯದಿಂದ ದೊರಕೊಂಡ ಅರಿಸಿಣ, ಕುಂಕುಮ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನನೆದಂಡೆ ಇವೇ ಆಕೆಯ ಸಕಲ್ಯತಯ್ರ. ಪತಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಳಿನ್ನು ಲಗ್ನವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, “ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೇರೊಂದು ಲಗ್ನವೇ? ನಾನು ಚೆಲುವೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಳಿಂದ ವಿವಾಹವೇ?” ಎಂದು ಶಂಕಿತಳಾಗಿ ಪತಿದೇವನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತು ಹೊಟ್ಟೀಯೊಳಗಿನ ಹರಳು ಕರಗುವಂಥದು! ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೃದಯದ ಮಾತು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದು!

ರಾಯ ಬರತಾರಂತ ರಾತ್ರಿ ನೀರಿಟ್ಟು
ರನ್ನ ಬಚ್ಚಲಕ ಮಣಿ ಹಾಕಿ | ಕೇಳೇನ

ಎಂಬ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದಾದ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಳು. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಬೇರೋಬ್ಬ ಸ್ತೀಯರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಳು.

ಗಂಡ ಪಂಡಿತರಾಯ ರಂಡೀಯ ಮಾಡಿದರ
ಭಂಡ ಮಾಡುವರ ಮಗಳಲ್ಲ | ಹೊರಳಾನ |
ಗುಂಡು ಬೇಡಿದರ ಕೊಡುವೇನ ||

ಸತಿಯ ಜೀದಾಯ್ವವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪತಿಯು ಅಡ್ಡ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಹಿತಚಿಂತಕರು ಆಕೆಯ ಕಿವಿಗೆ-ಸುದ್ದಿ ತಗಲಿಸುವರು. ಆಗ ಆ ಬಾಲೆ ಸ್ಯಾಗೆದಲಾರಳು.

ಚಿಂತಾಕು ಇಟಕೊಂಡು ಬೆಷ್ಟಾಟೆ ಬಳೇವಾಕೆ
ಚಿಂತಿಲ್ಲವೇನು ನಿನಗಿಪ್ಪು | ನಿಮ್ಮ ರಾಯ |
ಅಲ್ಲೊಬ್ಬಳ ಕೂಡ ನಗತಾನೆ ||

ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಮರುನುಡಿಯುವದೇನೆಂದರೆ...

ನಕ್ಕಾರ ನಗಲವ್ವ ನಗೆಮುಖಿದ ಕ್ಯಾದೀಗಿ
ನಾ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಡಿದ ಪರಿಮಳ | ದಾ ಹೂವ
ಅವಳೊಂದು ಬಾರಿ ಮುಡಿಯಲಿ |

ಅತಿಶಯದ ಸಹನೆಯು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೇಡಿತನಕ್ಕಿಳಿಯಬಲ್ಲದು, ಹೇಸಿತನಕ್ಕೆ ಎಳಿಬಹುದು. ಆದರೆ ಗರತಿ ಹೊತ್ತು ಸೋಡಿ ಸಹನೆ ಮೇರಿದ ಚಂಡಿಯೂ ಆಗಿ ನಿಲ್ಲುವಳು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಯಾರು ಈದು?

ಪರಿಮಳದರಸರು ಪರನಾರಿಗೋದರ
ಮನಿ ಮಡದಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬ್ಬಾಡ | ತಾವ್ತಮ್ಮ |
ಮನ ಹೇಸಿ ಮನಿಗೆ ಬರತಾರ ||

ಎಂದು ಸಂತಪ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಚ್ಚೇ... ಹಿಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ

ಗರತಿ ಹಚ್ಚೇಕೊಂಡವರಿಗೆ ಬೋಟೆಲು ಮಗಳಾಗುವಳಾದರೂ ಬಿಟ್ಟುಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯರಿಯ ಮನೆಮುಂದೆ ಬಿಬ್ಬುಗತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಳಿಯುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗೀರ್ಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತವರಿಗೂ, ಅತ್ಯೇಯಮನೆಗೂ ಕೂಡಿಯೇ ಕೇರೀ ತರುವ ಪುಲಾಂಗನೆ. ಅಲ್ಲಿದವರು ಆಡಿಕೊಂಡರೆ ಹೋಯ್ಯ ಹೋಳಿಗೆ ಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ವೀರಾಂಗನೆ. ಜಗತ್ತೇ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಸತ್ತ ಹೋರೆಯಳು; ತತ್ತ್ವವರೆಯಳು.

ಆರಾಣದದವ್ಯಾಗ ಯಾರಾಣಿ ಕೋಡಲೆವ್ವ
ಸೂರ್ಯ ನಿನ್ನಾಣೆ ಶಿವನಾಣಿ | ಕೊಟ್ಟೇನ |
ಆರಣಿ ಗೆದ್ದು ಬರುವೇನ ||

ಎಂಬುದೇ ಆಕೆಯ ಹೋಣಿಕೆ; ಅದೇ ರಭಸವೇ ಜೀವನಸಂಗ್ರಹಮದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಗೆ ಬಲವನ್ನು ನೀಡುವದು. ಅಂಥ ಗರತಿಯರ ಸಂತಾನವೇ ರಾಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆಳಿತು; ಬ್ರಾಹ್ಮಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು; ಅಪ್ರೈತಯ್ಯಾಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಸು. ಆ ಕಥೆಗೆ ಕಾರಣಾಳಾದ ಗರತಿಯ ಅಂತರಂಗದ ಚಿತ್ರವೇ “ಗರತಿಯ ಹಾಡಿ”ನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಡು ಸಹ ಹುಡಿ ಕೂಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆಕೆಯ ಅಂಥ ಬಾಳು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಲ್ಲಿ? ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಇಂದು ಆ ಹಾಡು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ಪಾಡು ಹಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಡು ಅಳಿದಿದ್ದಿರಿಂದಲೇ ಬಾಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ಗರತಿಯ ಬಾಳೇ ಹುಳಿದ ಬಾಯಿ ಗೀಡಾಗಿರುವಾಗ ಆಕೆಯ ಸಂತಾನಕ್ಕೆ ಉಜ್ಜಳವೆಲ್ಲಿ? ಮನೆ ಅಗ್ನಿಕುಂಡ, ಬಾಳು ಬೀದಿಯ ಹುಡಿ ಆಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ ನಾಡಿನ ಪ್ರನಜೀವವನಕ್ಕೂ, ಕೌಟಂಬಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೂ ಗರತಿಯ ಹಾಡಿನ ಪಾರಾಯಣ ನಡೆಯಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯ.

“ಹಂಗಿನ ಬುದ್ಧಿ ಮೋಳಕಾಲ ಕೆಳಗೆ” ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಗಂಡಸು ಹಿಗಳಿಂದುವುದುಂಟು. ಕೆಳಗಿರುವದರಿಂದಲೇ ಅಮುದು. ಬುದ್ಧಿ ಅಪ್ಪು ಹಂಗಿನ ಹೃದಯವು ಅಪ್ಪು ಮಾಸದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಗಂಡಸಿನ ಬುದ್ಧಿ ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನೂ ಮುಷಿಕ ತಲೆಯವರೆಗೇರಿ ನಿಂತಿದೆ. ತಲೆಗೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇತನ ಮಾತುಗಳು ಹೃದಯದಿಂದ ಹೋರಿದನೆ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಹೋರಿದುತ್ತವೆ. ಅಂತಹೇ ಅವು ಒಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಹೋರಿಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೃದಯದ ಮಾತು ಗಂಟಲಿನವರೆಗೇರಿ, ನಾಲೀಗೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಹೋರಿಸುಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ನುಸುಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳುವವನ ಕಿವಿಯಿಂದ ಗಂಬರಿಗಳಿಂದ ಹೃದಯವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ಕಾಂತಕೆಯಿರುತ್ತದೆ; ಕಾಂತೆಯರ ಮಾತು ಕಾಂತಿಯುತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಕಾಷ್ಯದ ಮಾತು ಎನ್ನೆಸುತ್ತದೆ. ಕಾಂತೆಯಿಂದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ, ತಾಯಿ-ಮಗಳು ಹೋದಲಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗರತಿ.

ಗರತಿಯೇ ಗೃಹಿಣಿ ಎನ್ನೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಗೃಹಿಣಿಗೆ ಗ್ರಹವೇ ಕ್ಷೇತ್ರ, ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರಿಸುವದೂ, ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪರಿತ್ರಾಗಿರಿಸುವದೂ ಗೃಹಿಣಿಯ ಆಡಳಿತಗೆ ಸೇರಿದ್ದು “ನೂರು ಬುಬ್ಬಗಳು ಒಂದೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳ ವಾಗಿ ಸತ್ಯಾಂಶವು ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಗಂಡಸರು ನಿತ್ಯದ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಗೆ ಹೋಗಿ ವೇಳೆ ಕಳೆದು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ನವೋಂಳಾಸವ ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವರು. ಅವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುವದರಿಂದ ಹೋರಿನ ಸುದ್ದಿ, ಓದಿದ ವಿಷಯ ವಾತನಾಡಲು ಅವರಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಗಲು ಹಸ್ತರಡು ತಾಸು, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬಟ್ಟಿಗಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಬೇರೊಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿರದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪರಸ್ಪರರ ಕುಂಡು ಕೊರತೆ ಗಳನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾಗಲೇ, ಸಣ್ಣ ಮಾತನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿ ಕತೆಮಾಡಿ ಹೇಳುವದನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಂತ ನೀರು ಮಲೆಯತ್ತದೆ. ಉರಳದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಾವಸೆ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಸರಿಕರ ಆಗಿಬಾರದ ಮಾತು, ನಡೆ, ಘಟನೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಡು ಸಹಿಸಿ ಹೆಣ್ಣೀಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಜೀವನವು ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸೋಸೆ ತವರ್ನೇಯನ್ನು ನೆನ್ನೆಸುತ್ತಾಳೆ, ಅತ್ಯ ಮಗಳ ಮನೆಯನ್ನೋ, ತನ್ನ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರ ಮನೆಯನ್ನೋ ಹಾರ್ಡೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೋಸೆಯಾಗಲಿ, ಅತ್ಯಯಾಗಲಿ ಹಾಗೆ ಬೇರೆದೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರೆ ವಾತಾವರಣವು ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಗೆ ನುಂಗಿಕೊಂಡ ವಿಷಯ ವಿಷಯದಿಂದ ತಲೆ ತಿರುಗ ಹೋಡಗುತ್ತದೆ; ವಿಚಾರ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ; ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳ್ಳಿದು ಕದನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗುಡುಗು ಗದ್ದರಣೆ ಮೋಳಗುತ್ತದೆ; ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಮನೆತನದವರು ನುಂಗಿಕೊಂಡ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಕ್ಷೀಯೋಗಾಗುತ್ತದೆ; ಹೋರಿನಿಂದ ಬಂದ ಗಂಡಸು ಸಿಡಲು ಚಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಹಾಡಿಹಾಡಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯ ಎದೆಯನ್ನು ಹಗುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೈತುಂಬ ಏಟು ತಿಂದು ಮೈ ಹಗುರು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಗೆ ಚಿಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವದು. ಅಷ್ಟಾದ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗಿ; ಹೃದಯವು ಬೀಳಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಹೋಸ ಹುರುವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿನೂತನ ಪ್ರಕರಣವು

ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ನೈಸಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೇ ಸರಿ. ಇದಕ್ಕೂಂದು ಸುಲಭವೂ ಸುವಿಕಾರಕವೂ ಅದೆ. ಆ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ : “ಗರತಿಯ ಹಾಡಿ”ನ ಪರವನ್ವೇ ಸರಿ.

బెళగు మంజావు బేసరభయివ హోత్తు: సృష్టియొల్ల ఖల్లాసదల్లి కాడి, కుణీదు ఓగ్గువ హోత్తు. ఇదు హిన్నేలీయాయితు. బేసువకల్లిన మంద్ర పడ్డడ స్వరవు మనవన్న ఎకగ్గోళిసి, జిత్కుళ్ల సమాధానవన్న తందుశోభల్లదు. హోట్టియొల్ల నుంగిశోండ బేసర-బల్లికెగళన్నాగలి, నలివు ఆమోదగళన్నాగలి కళ్ల ఎదె హగురు మాడిశోభ్యవదక్కింట, ఎదెయ భారవన్న హాడి హాడి ఒగ్గినల్లి ఓలాడి హగురుగొల్సువదరింద కదనగళ అవళ్కతే తప్పవదల్లదే, ఓగ్గు హృదయదల్లి నెలసి నిల్చువదు. హృదయద ఓగ్గు పరమ మంగలకర: కల్యాణప్రద. ఈ ప్రయోజనశ్శుద్ధరూ ‘గరతియ హాడు’ నిత్య నిత్యవు కేళిశిగబేకాగిదే; హాడి నలియబేకాగిదే. గృహిణిగ నలివుంటాదరె ఓగ్గిన బేడు: గృహస్థను తణియువ తాణ, అదరింద మనసెనదల్ల మమత మృదోరి మనెయు శాంతియ నిలయవాగుత్తదే; జీవనవే సుఖిద ఆలయవాగుత్తదే. మాడిశోండ జీవనవన్న సుఖిద ఆలయవాగుత్తదే.

ಮನೆಯನ್ನ ಶಾಂತಿಯ ನಿಲಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಖದ ಆಲಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಗೃಹಿಣಿಯ ಕಾಂತಿಯತವಾದ ಮಾತೇ ಕಾವ್ಯಮಾತೆಯಾದ ಗರತಿಯ ಹಾಡಾಗಿ ಮುಗಿಲವರೆಗೆ ತರೆತರೆಯಾಗಿ ತೂರಿ ನಿಂತಿದೆ. ಗರತಿಯ ಬಾಳಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ಗರತಿಯ ಹಾಡು ಅಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇಂದು ಗರತಿಯ ಹಾಡಿನ ಪ್ರತಿಭೇಯಲ್ಲಿ ಗರತಿಯಬಾಳು ಪಡಿಮೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮುಮತೆ ಷ್ಯೆಡೋರೀ, ಪ್ರೇಮದ ಪರಿಪಾಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾಡ ಬಾಂಧವರಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಾನವ ಕುಲಕೋಟಿಯಂತಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರೇಮವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದೇ? ಬೀಸುವಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿಯೇ ತವರುಮನೆಯಾದರೆ, ಬೀಸುವಕಲ್ಲಿನ ಪದಗಳೇ ದುಃಖ ಹೊರಬಿಳಿಸುವ ಉಪಾಯವಾದರೆ, ಬೀಸುವಕಲ್ಲಿನ ಗರ್ಭ ಸಪ್ಪಳವೇ ಏಕಾಂತ ವಾದರೆ ಗರತಿಯು ಸುಖ ಸವಾರಾಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಗ್ಗು ಹುರುಪುಗಳಿಂದಲೂ ವುನೆತನದ ಭಾರವನ್ನೆಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥಿಣಿಗೆತ್ತಾಳಿ. ಆಗ ಆಕೆ ಹಾಡುವ ಲಾಲಿಯು ಕಳೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ: ಆಕೆ ನುಡಿಯುವ ಲಲ್ಲಿಯು ಕಳೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬಡತನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಿಟಿಗೆ ಹೊರತೆಯಾದರೂ, ಅಕ್ಕರೆಯ ಸುರಿಮಳಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಲಿಯು ಹಸುಳಿಗೆ

ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅದು ಸಮಾಧಾನ ತಳೆಯುತ್ತದೆ; ಆಗ ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಜಗ್ಗಾದಿದ್ದು ಗಂಧ ಹೊರದುತ್ತದೆ. ತಾಯಿ-ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಾಗ್ನಿಪಾದವು ತಾಬಾರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಟ್ಟಣಿ ಗುಂಡೀಗಿ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಿಬ್ಬಾಡ
ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ ಬಳಗೆಲ್ಲ | ಪತಿಪ್ರರುಷ |

ಕಟ್ಟಾರ ತಮ್ಮ ಪದರಾಗ ||

ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವು ಪಟಿಗಣ್ಯೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದಲ್ಲ, ಮನೆತನದವರಿಗ್ಲೀ ಮನವರಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆ. “ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಮನಸ್ಸನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುವದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲತೆಗೋಲು” ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಮನಸ್ಸ ಮತ್ತು ಮನೆತನದ ಮಟ್ಟು, ಎತ್ತರವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಮುರುಕು ಶೊಟ್ಟಿಗೆಂದು
ಅರಚು ಪಾವತನ ಮಲಗಿ
ಕುಲಕೇತ ಹಾಡಿ ಒಗ್ಗಾಳಿ ॥

ಕಲೆಯುತ್ತ ಹಾಡಿ ಒಗ್ಗುವರ
ಚಾಪೆ ಅಡ್ಡೆಸದು. ಹಾಷನ ಅ
ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಳೆಯಿಲು. ಲಾಲಿ
ಲಾಲಿಯಿದ್ದರೆ ಕಂದಯನು ತ
ತಾಯಿಯ ಎದೆಯೋಳಿಗನ ಹಿ

ହାଲୀଯ ହାଦିଦର ୧
ତାମ୍ ହଂବଳ ମୁରେ
ତୋଳ ଜୀଦ୍ୟାନ ତଳୀ
ପୁଣି ସଂବଂଧଗାତ୍ର
ଏବଂ ଜୀଦ୍ୟାନପରେଇବ

ಮುರುಕು ತೊಟ್ಟಿಗೊಂದು ಹರಕು ಚೊಪಿಯ ವಾಸಿ
ಅರಚು ಪಾಪ್ತನ ಮಲಗೀಸಿ | ಅವರಕ್ಕು |
ಕಲಕೇತ ಹಾಡಿ ಹಿಗ್ಗಳಿಳಿ ॥

ಕರ್ಯೆಯತ್ತ ಹಾಡಿ ಹಿಗ್ಗಿವದಕ್ಕೆ ಮುರುಕು ತೊಟ್ಟಿಲು ತಡೆಯಾಗದು; ಹರಕು
ಚಾಪೆ ಅಡ್ಡೆಸದು. ಪಾಪನ ಅರಚು ಸಹ ಹಾಡಿನ ಹಿಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ,
ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೆಣಿಯಿತು. ಲಾಲಿ ಬೇಸರ ಕಸಿವಿಸಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಲ್ಲುದು.
ಲಾಲಿಯಿದ್ದರೆ ಕಂದಯ್ಯನು ತಾಯಿ ಹಂಬಲವನ್ನು ಮರೆಯುವನು. ಲಾಲಿ

ಲಾಲೀಯ ಹಾಡಿದರ ಲಾಲೀಸಿ ಕೇಳಾನ
ತಾಯಿ ಹಂಬಲ ಮರೆತಾನ | ಕಂದಯ್ಯಾ!
ಹೋಳ ಬೇಡಾನ ತಲೆಗಿಂಬ ||

ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆ. ಶ್ರೀತಿಯವರೊಡನೆ ಬರುವ ಸ್ನೇಹ
ಸಂಬಂಧ: ಸೇರದವರೊಡನೆ ಬರುವ ವೈರಸಂಬಂಧ. ಇವೆರಡರ ಹೊರತು
ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಬಂಧವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬರಲಾರದು. ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿರುವಂತೆ,
ವೈರಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಂಟಾಗುವದೆಂದು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿತ್ತೇವೆ.
ಸ್ನೇಹವಾಗಲಿ, ವೈರವಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧದ ಎರಡು ಮಗ್ಗುಲಗಳೇ ಸರಿ. ವೈರಿ
ಸಂಬಂಧವು ಕಸುಗಾಯಿಯಿದ್ದಂತೆ: ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧವು ಹಂಗಾಯಿ ಯಿದ್ದಂತೆ.
ಹೇ ಬಿರುಸುಗಳು ಹಸುಗಾಯಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾದರೆ, ಸಿಹಿ ಮೃದುತ್ವಗಳು
ಹಂಗಾಯಿಯ ಲಕ್ಷಣ. ಕಸುಗಾಯಿಯೇ ಮಾಪಚಟ್ಟಿ ಹಂಗಾಯಿ ಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
ವೈರಸಂಬಂಧವೇ ಪಾಡಾಗಿ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಿಪಾಕ,
ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಪಾಕ, ಜೀವನದ ಅದ್ಭುತ ರಸಾಯನದಲ್ಲಿ ವಿಪಾಕವೇ
ಪರಿಪಾಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜೀವನವು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಸಾಗುವಂತೆ ಅದು
ವಿಪಾಕದಿಂದ ಪರಿಪಾಕಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬರುವ ಬಿಸಿಲು
ನರಣಗಳಿಂದ, ತೂಗಾಟ ತೂರಾಟಗಳಿಂದ ಮುದ್ದು ಮೂದಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಕಸುಗಾಯಿ
ಖಾಡುಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗುವದು. ಹಾಗೆ ಪಾಡುಗೊಳ್ಳುವ ಜೀವಿಯ ಭಾವಗೀತೆಯೇ
ಗರಂತಿಯ ಹಾಡಾಗಿದೆ.

ಅರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಗಿತಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವನ್ನೇರೆಯುವ 'ಗರಂತಿಯ
ಹಾಡು, ಅಂತರಾತ್ನ ನೆಲೆ ಎನಿಸುವ ಹೃದಯದ ಹೊನಲಾಗಿದೆ'. ಅಂತೆಯೇ

ಅದಕ್ಕೆ ಅನಂದದ ಕಳೆ ಇದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿನ ಬೆಳೆಯಿದೆ; ತೀರದ ರಸವಿದೆ;
ಕುಂದದ ತಿಳಿಯಿದೆ. ಗರಂತಿಯ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹಾಡುವ
ದೆಂದರೆ, ಕಾಮನಬಿಲ್ಲ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಜಿಸಿ ಜೇನು ಹರಿಯಿಸಿ
ದಂತೆ, ನೋಡಿದರೆ ಚಲುವು; ಕೇಳಿದರೆ ಸೊಂಪು, ಸವಿದರೆ ಇನಿದು, ದೇಶದ
ಪುನರುಧಾರದ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳೊಡನೆ ಗರಂತಿಯ ಹಾಡಿನ ನವಜನ್ಮವನ್ನು
ಕಂಡೆವಾದರೆ ನಾವು ಧನ್ಯರೇ ಸರಿ. "ಭಾರತದ ಆತ್ಮಪ್ರೇ ಜಾಗೃತಗೊಂಡಿದೆ"
ಎಂದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಆಕೆಯ ಅಂಗೋಪಾಂಗ
ಗಳೆಲ್ಲ ಚೇತರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹೊಂದಿಬಿಡುವವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ:

ಗರಂತಿಯ ತನ್ನ ತಿಳಿಯಾದ ಬಾಳನ್ನೇ ಹಾಲಾಗಿ ಸುರಿದಂತೆ, ಹಾಡಾಗಿ
ಲುಸುರಿ ನಾಡತುಂಬ ಹರಿಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಗರಂತಿಯ ಹಾಡು' ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ
ಬುತ್ತಿಯಂತಿದೆ. ಆ ಬುತ್ತಿಯ ಸವಿಯನ್ನು ಗರಂತಿಯೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬುತ್ತಿ ತರತರ ಯಾಲಕ್ಕೆ
ಜರತರದ ಜಾಣಿ ಹಡೆದವ್ವು | ನಿನ ಬುತ್ತಿ
ಬಿಜ್ಞಂಡ ಭೀಮರತಿಮ್ಮಾಲ ||

ಕೃತಜ್ಞತಾಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಬುತ್ತಿಯ ಸೊಗಸು
ಗೊತ್ತಾಗುವದು.

ಕೃತಜ್ಞತೆಯೆಂದರೆ ಪರರು ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಪಿಸುವದು,
ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರದ ಪರರೆಂದರೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು. ಆಮೇಲೆ, ಆಕ್ಕ-
ತಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಬಂಧು ಬಳಗದವರು: ಮತ್ತರು, ನರೆ ಹೊರೆಯವರು,
ಉರವರು ನಾಡಿನವರು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದಿಲ್ಲಂದು ಬಗೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ
ಮೇಲೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ತಾಯಿಯ ರಕ್ತಮಾಂಸಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮೃಷಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ: ಆಕೆಯ
ಮೊಲೆಹಾಲು ಕುಡಿದು ಬೆಳೆದಿರುತ್ತೇವೆ; ಆಕೆಯ ಮುದ್ದನುಂಡು ಚೆಲು ವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ;
ಆಕೆ ಮೃದದವಿ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಭೀಮರಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆ ಹಸಿವೆ, ನೀರಡಿಕೆ,
ಹೇಸಿಕೆ ಮೊದಲಾದಪುಗಳನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ತಾಗ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು
ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆ: ಬಹಳವೇನು-

ಕಣ್ಣಂಜಲ ಕಾಡಿಗಿ ಬಾಯೆಂಜಲ ವೀಳ್ಳವ-

ತಾಯಿಯಂತೆ ತಂದೆಯೂ ನಮಗಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮಾಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ದುಡಿಮೆಯಂದಲೇ ನಮಗೆ ಅನ್ನ-ಆರಿವೆ ಆಶ್ರಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆತನ ಹೋರಾಟದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ-ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲತೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ; ಆದರಿಂದಲೇ-

ತಂದೀಯ ಸೆನೆದರ ತಂಗೂಳ ಬಿಸಿಯಾಯ್ತು—

ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರಾದವರಿಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಉಟ ಮಾಡಿದರೆ ತಂಗೂಳ ಸಹ ಬಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯಂತೂ ಗಂಗಾದೇವಿ! ಆಕೆಯು ನಿಸ್ವಾಫ ಉಪಕಾರದ ಮಹಾಖಿನಿಯೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ನೆನೆಸುವದರಿಂದ ಮಾಸಿದ ತಲೆಯು ಮಾಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಹಿಂದೆ ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಕ, ಅಜ್ಜ, ಮುತ್ತಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರ ಉಪಕಾರವು ಮರೆಯದಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಕೃತಜ್ಞತಾಬುದ್ಧಿಯೇ ಮೈವೆತ್ತು ನಿಂತ ಗರತಿಯ ಅಂಥವರಿಗಾಗಿ ಮೈಮರೆತು ಹಾಡುವದೇನೆಂದರೆ—

ಹಾಲುಂಡ ತವರಿಗೆ ಏನೆಂದು ಹಾಡಲೆ
ಹೊಳೆದಂಡಿಲಿರುವ ಕರಕೀಯ | ಪುಡಿಯಂಗ |
ಹಬ್ಬಲೇ ಅವರ ರಸಬಳ್ಳಿ |

ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಉಪಕಾರಸ್ವರಣೆಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತರಿಂದ, ಗೇಳೆಯರಿಂದ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಉಪಕಾರಗಳು ನಮಗೆ ಒದಗಿಯುತ್ತವೆ. ನಾವು ನಿಭಯರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೂ, ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಸುಖ ಪಡುತ್ತಿರುವದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮೆ ನೇರಹೊರೆಯವರೂ, ನಾಡಿನವರೂ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾನವರಲ್ಲಿರ ಉಪಕಾರವೂ ನಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ನಮ್ಮೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿದ ಶಾಲೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ, ಮುದ್ರಣಾಲಯಗಳೂ, ನಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿದ ಉಗಿಬಂಡಿ-ವಿಮಾನ-ಹಡಗುಗಳೂ, ಚಲಚಿತ್ರ, ಮೊದಲಾದವುಗಳೂ, ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿನ ಮಾನವರು ನಮಗಾಗಿ ಮುದುಕಿಕೊಬ್ಬಿ ಉಪಕರಿಸಿದ ಸಲಕರಣೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ವಾಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದ, ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಮುಟ್ಟಿನವರಾಗುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ-ಅವಗುಣಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸಲಹುತ್ತ ಬಂದ ಭೂಮಿತಾಯಿಯ

ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇಶಭಕ್ತಿಯು ಮೈದೋರಿದೆ, ನಮ್ಮ ಉಗ್ರ ಹೊರಗೂ ಹರಹಿ ನಿಂತ ಕುತ್ತುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಯಿರಿಸಿ. ರಕ್ಷಕೆಯನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ದೃವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷಿಸಿಯೇ ಮಾನವನು ದೃವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಂಡು ಸಾರಿದ್ದಾನೆ.

ಮುಂದೇನು ಹೊಟ್ಟಿತ ಮನವೇನು ದಣಿದೀಡ
ಮಂಜಾನದಾನ ಗಿರಿಮಲ್ಲ | ಹೊಟ್ಟರ |
ಮನಿ ತುಂಬಿ ನಮ್ಮ ಮನ ತುಂಬಿ ||

ಎನ್ನುವಲ್ಲಿಯೂ

ಶಿವ ಶಿವನೆಂದರ ಸಿದಿಲೆಲ್ಲ ಬಯಲಾಗಿ
ಕಲ್ಲಿ ಬಂದೆರಿಗಿ ಕಡೆಗಾಗಿ | ಎಲೆ ಮನವೆ |
ಶಿವನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಬಿಡಬೇಡ ||

ಎನ್ನುವಲ್ಲಿಯೂ ದೃವಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೃಢವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಾಗಿ ಅಳೆಯಬಹುದು. ದೃವಭಕ್ತಿಯ ತನೆಯಾಗಿ ನಿಂತ ಶರಣರೂ, ದಾಸರೂ ತಮ್ಮಾಳಿಗಿನ ಕೃತಜ್ಞತಾಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಲವು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. “ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಮ್ಮ ದಾನ ಬೇಳೆ ನಿಮ್ಮ ದಾನ” ಎಂದು ವಚನಿಸಿ ದೇವದೇವನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸೃಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಅನುಪಮ ದಾನಿ ಅಪ್ರತಿಮ ದಾನಿ
ಸಂದ ಪೆಂಪಿನ ಘನ ದಾನಿ
ಕೌತುಕದ ದಾನಿ ಮಹೋನ್ನತ ದಾನಿ”

ಎಂದು ಕೇರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ನೀನಿತ್ತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಿಬಿಡವಾಗಿರಲೆಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಡಲೀ ಶಲಿನಿನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಬಂದು” ಎಂದು ಎದೆ ಬಿಚ್ಚಿ, ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. “ನಾನೇಕೆ ಸಂಬಂಧನೊ ನಾನೇಕೆ ಪರದೇಶಿ” ಎಂದು ಬಾಯಿ ತುಂಬಿ ಎದೆ ತುಂಬಿ ಉಸುರಿದ್ದಾರೆ. ನಾ ಹಿಂಗೆ ಹಾಡಿದ ಶರಣರಲ್ಲಿ, ದಾಸರಲ್ಲಿ, ಕವಿವರರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಇವು ತುಂಬಿದವರಾರು? ಆದ್ದಲ್ಲ ತಾಯ ಗರತಿಯ ಕಣ್ಣಂಜಲ-ಬಾಯೆಂಜಲ ಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದವರು ಶರಣರಾದರು: ಕವಿಗಳಾದರು: ದಾಸರಾದರು. ನಾ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕ ಧರ್ಮರಕ್ಷಕರಾಗಲಿ, ಪಂಡಿತ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಲಿ ಅದೇ ಕಣ್ಣಂಜಲಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಅಂಜನವಾಗಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ, ಅದೇ ಬಾಯೆಂಜಲಿನ ವೇಳ್ಳಿ ಅಮರ್ತಜೀವನವನ್ನೂ ನೀಡಿವೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಸಾವಿಲ್ಲದ ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಕೆರಿಯ ನೀರು ಕೆರೆಗೆ ಅರ್ಥಸಿ ವರ ಪಡೆಯುವ ಸುಲಭೋಪಾಯದಿಂದಲೇ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವರಾಗಿ ಹೋದರೆನ್ನುವ ಮಾತು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲದ ಲಕ್ಷ್ಯಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಅರ್ಥಸುವದಾಗಲಿ, ಮಳೆ ಸುರಿದ ದೇವತೆಗೆ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮಕವದಾಗಲಿ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮತೆಯಲ್ಲದ ಮತ್ತೆನು? ಅಜ್ಞನ ಹೆಸರು ಮೊಮ್ಮೆಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಜೆಯೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಿಸಿದವನೂ ನಾಡ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅದರ ಸುಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿದಾನ ಮಾಡಿದವನೂ, ಕೃತ್ಯಾತ್ಮತೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕೃತ್ಯಾತ್ಮತೆಯಂದರೆ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿನ ಗುಟ್ಟು ಆ ಗುಟ್ಟು ರಕ್ತಗುಣವಾದವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯನಾಗುವದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ; ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಅದು ಖಚಿತಲ್ಲದ ಹಾದಿ.

“ಒಡೆಯರ ಬರವಿಂಗೆ ಹನ್ನಿ ಬಾಲ ಬಡಿದರೆ ವಚ್ಚೆನು ಹತ್ತುವದು ಕೂಡಲಂಗಂಘಮದೇವಾ?”

ತನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದವನ ಬರಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಾಯಿಯು ಕೃತ್ಯಾತ್ಮಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾಯಿಯ ಕುನ್ನಿಗೂ ಆ ಗುಣವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಬೇಕಷ್ಟೇ? ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ತುಳುಕುವ ಮಾನವನಿಗೆ ಆ ಗುಣವು ಅಣ್ಣಾವಿಕವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವದು? ಮೃಕ್ಷಾಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಹಂಚಿ ಹಾಕಿದ ತಿನಿಸಿದ್ದರೂ ತಾಯಿ, ತನಗಿಪ್ಪು ಕೊಡಿರೆಂದು ಕೈಮಾಡಿ ಕೇಳುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಲಹುವ ಶಕ್ತಿ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ತನಗೆ ಬಂದ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ಉಗುರಿನಿಂದ ಚಿಪ್ಪು ಬಂದಿಪ್ಪು ತಾಯ ಕೈಗಿತ್ತೆ ಮಗುವನ್ನು ಆಕೆ ಬರಸೆಳೆದು, ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ದಾನದ ತಿನಿಸನ್ನು ತಿರುಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾಳೆ: ತಗೆದಿರಿಸಿದಳೆಂದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಇಷ್ಟೆನ್ನು ನಾವು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ನಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮ ಅರಳ ಲೊಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠಾಗಬೇಕೆನ್ನುವ ಹಂಬಲವಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉಪಾಯ ಮಾಡಲಾರದ ನಾವು ಅಪಯತಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಅಪಯತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೀಗಿಸುವದಕ್ಕೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮತೆಯನ್ನು ಮೊಳೆಯಿಸುವದಕ್ಕೂ ಗರತಿ ನಡುಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗರತಿಯ ಹಾದು ಆಕೆಗೆ

ಪೌಷ್ಟಿಕವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ನಾಡು ಕಟ್ಟುವದೆಂದರೆ, ಹಾಳು-ದೀರ್ಘ ಗಳಿಗೆ ಕೆಸರು ಮುಕ್ತುವದಲ್ಲಿ: ಗ್ರಿಯಾದ ನೆಲಗಟ್ಟಿಂದ ಕಟ್ಟಡವು ಎದುತ್ತ ಹೊಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗರತಿಯ ಹಾದು ನಮ್ಮ ನಾಡ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ನೆಲೆಗಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೊಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮತಯಿನ್ನು ತುಂಬಿ, ಗೃಹಸ್ಥಾತ್ಮಮದೊಳಗಿನ ವಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮತೆಯನ್ನು ಮೊಳೆ ಹಾಸಬೇಕಾದರೆ ಗರತಿಯ ಕಣ್ಣಂಜಲ ಕಾಡಿಗೆ ಬಾಯಂಜಲ ಏಳ್ಳಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಾಲುಂದ ಮಕ್ಕಳು- “ಸದಮಲ ಪ್ರತಿಭಾಂಜತರ್ ನಮ್ಮ ನಾಡವರ” ಎನ್ನುವ ಬಿರುದಿಗೆ ತಕ್ಕವರಾಗಬಲ್ಲರು, “ಹಸರಿಲ್ಲದ ಮಾನಸರಿಲ್ಲದ್ದಿಯುಂ” ಎನಿಸುವ ನಿಜವಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು ನಾವಾಗಲು ಗರತಿಯ ಹಾದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತೋಧಿಸಬೇಕು.

ಲೇಖಿಕರ ಪರಿಚಯ :

ಹಲಸಂಗಿ ಗೆಳಿಯರ ಬಳಗದ ಪ್ರಮುಖರನಿಸಿದ ಸಿಂಹಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಆವರು ವಿಜಾಮಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಂಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಚಡಚಣ ಗ್ರಾಮದವರು. ಇವರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಇಂಂಬಿ ಫೆಬ್ರುವರಿ ಇರಂಂದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಾರಾಗಿದ್ದರು. ಧಾರವಾಡದ ಗೆಳಿಯರ ಗುಣಿನ ವತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಯಿಕನಾರ್ಥಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ‘ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ’ ಎಂದು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇಂಜಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ‘ಗರತಿಯ ಹಾದು’ ಸಂಕಲನದ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ, ಇಂಜಿನಿಯರಲ್ಲಿ ‘ಜೀವನ ಸಂಗೀತ’ ಎಂಬ ಲಾವಡೆಗಳು ಸಂಕಲನ ಹೊರ ತಂದರು. ‘ಜನಾಂಗದ ಜೀವಾಳ’, ‘ನಾಟ್ಯ ಸಾಧನೆ’, ‘ಗರತಿಯ ಬಾಳು’, ‘ತಲೆಮಾರಿನ ಹಿಂದೆ’, ‘ನೂರು ಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಬಡಿಗೆ’ ಉತ್ತರ ಕನಾರಾಟಕದ ಜನಪದ ಹಾದುಗಳು’ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಕೊಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅವೀಲ ಭಾರತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೈಳಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

ಲೇಖಿನ ಆಶಯ :

ಜನಪದರ ಬದುಕು ಗಗನದಪ್ಪು ವಿಶಾಲವಾದದ್ದು. ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಇರುವನ್ನು ನಂಬಿ ಬದುಕಿದವರು. ಹಲಸಂಗಿ ಗೆಳಿಯರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟರಾದ ಸಿಂಹಿ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ‘ಗರತಿ ಹಾದು’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಲೇಖಿನ ಜಾನಪದ ಬದುಕಿನ ದೈನಿಕ್ಯವನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಬದುಕಿನ ಸಾರವಾದ ಈ

ಬರಹ “ಸದಮಲ ಪ್ರತಿಭಾಂಚಿತರ ನುಡಿಯಾದ ನಮ್ಮ ನಾಡವರ ನುಡಿ” ಎಂಬಂತೆ, ದೇಶಿಯ ನುಡಿಗಟ್ಟಿ ಬದುಕಿನ ಆಂತರ್ಯಾವನನ್ನು ಅಥ್ವಸುಪುದು. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಗರತಿಯ ನುಡಿ ‘ಕಣ್ಣೆಂಜಲ ಕಾಡಿಗೆ, ಬಾಯಂಜಲ ವೀಳ್ಯ’ವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಇಮ್ಮಡಿಸಿ, ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಜಾನಪದರ ಲೋಕೋತ್ತರ ಬದುಕು ಇಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು.

ಚಚೆಗಳು:

೧. ಜನಪದ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸ
೨. ಉಪಕಾರದ ಬದುಕು ಸಿಹಿ ಜೇನು
೩. ಪ್ರಾಟಿಗಿಂತ ಹಳ್ಳಿ ಶೈಷ್ಣಿ

■ ■

೧೨. ಹುತಾತ್ಮನ ಹಿಂದे

ಡಾ. ಸಂಗಮನಾಥ ಶೋಕಾಚಾರ

ನಿನ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಾಗಮ್ಮನ ಬಿಕ್ಕು ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರಣ ಕಂಡು ಕರುಳುಗಳೇ ಚುರ್ಯಂದಿದ್ದವು ಗಂಡ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಂದಿಪ್ಪು ಜೋರಾಗಿ ನೀರನ್ನಾದರೂ ಕುಡಿಯಿಂದು. ಅನ್ನನಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಅಗಳು ತಾನೇ ಜಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅದೆಷ್ಟುಸಲನೀರು ಕುಡಿದರೂ ಅದು ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು ಆಕೆಗೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಅದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಾಗ ಬಾಗಮ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನೆನಪುಗಳು ಬಂದು ಮೈಮುಂಬ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಹತ್ತಿದವು. ಈಗ ಅವಳ ಚಿತ್ತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನನಾಗಿದ್ದ ಮಗ ಶಿವುನ ಕಡೆ, ಕತ್ತೆತ್ತಿದಾಗಲಂತೂ ಆಕೆಯ ಕರುಳ ಕಸಿವಿಸಿ ಮೇರೆಮೀರಿತ್ತ. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಿನ ಸಂಕಟ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾದಂತೆನಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಮನೆಯೋಳಿನ ಯಾವುದೋ ಹೆಣ್ಣು ದೇವತೆಯ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಕಡೆ ಕ್ಯೆ ಮುಗಿದು, ಆಕೆಯನ್ನೇ ಭಾರತಾಂಚೆಯಿಂದು ನಂಬಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಒಟಗುಡ ಹತ್ತಿದಳು; ಬಾಗಮ್ಮ. ದೇವಿ.... ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಏನೂ ಆಗದಿರಲಬ್ಬಾ... ಅವನನ್ನು ಕಾಯುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನದು. ನಾನು ಬರೀ ಹೆತ್ತುವಳು. ನೀನು ಅವನನ್ನು ಹೊತ್ತುವಳು. ಹೀಗೆಂದುಬಡಬಡಿಸುವ ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಯ್ಯನದ ಮುಂದೆ ಸಿದ್ಧರಾಮನೂ ಕರಗಿ ನೀರಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಿ ಬಂದ ಕಣ್ಣೆರಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅವನೂ ಹೆಂಡತಿಯಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನೋಡು ಬಾಗು ಮನುಷ್ಯಮಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವೆರಡರ

ನಡುವೆ ಆತ ಬದುಕುವ ರೀತಿಯಿದರೂಲ್ಲ ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಹೇಸಿಯನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾರು ದಿನ ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಲೇಸನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾರು ದಿನ ಬದುಕುವುದೇ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಸಂತರೇ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆನೇ ನೀನು ಇಲ್ಲದ ಕಳ್ಳನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತೇ. ಹೆತ್ವಳ ಹೊಟ್ಟಿತಣಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಕ್ಕಳಿಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರಿಯಿರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ನೀನು ಮತ್ತುದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ.... ಹೀಗೆಂದುಹೆಂಡತಿಯನ್ನುಬ್ಜ್ಜೆದವನಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಹಿಂದಿನರಾತ್ರಿ ಹಾಸಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಸಿದ್ಧರಾಮ. ಅಂತೂ ಗಂಡನ ಮಾತಿಗೆ ಕೊನೆಗೂ ತಲೆ ಬಾಗಿದ ಬಾಗಮ್ಮೆ ಈಗ ತಾನೂ ಮುಖಿದ ತುಂಬ ರಗ್ಲೆದುಹೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಮಲಗಿ ಒಂದರ್ಥ ಗಂಟೆಯೂ ಆಗಿರಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬೆವರು ಮೃಯನ್ನೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಯಾರೋ ಬಂದು ಯುದ್ಧ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನಿಗೆ ಖಿತ್ತಿಯಿಂದ ತಿವಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ರಕ್ತ ಚಿಲ್ಲನೇ ಸಿಡಿದಂತಾಗಿತ್ತು, ಬಾಗಮ್ಮೆ ಚಿಟ್ಟನೇ ಚೇರಿದಳು. ಸಿದ್ಧರಾಮ ಗಡಬಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಯಾಕೆ ಬಾಗೂ ಏನಾತು? ಯಾಕೋ ಒಂಫರಾ ಆಗಿರುವೆಯಲ್ಲ.... ಮೈ ಸುದುತ್ತಿದೆ ಎಂದ. ಏನೂ ಇಲ್ಲಾರೇ, ನಂಗೇಕೋ ಒಂಫರಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಗೆಲ್ಲ ಸಂಕಟ..... ಎಷ್ಟಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂನಿದ್ದೇನೇಹತ್ತುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಿಕ್ಕನಿಲ್ಲತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು. ಹಾಗಾದರೆಮತ್ತೇಕೆ ಚೇರಿದೆ? ಎಂಬ ಗಂಡನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ.

ಅದೇನೋ ಭೀಕರ ಯುದ್ಧ ನಡೆದಿತ್ತರಿ.... ಶಿವಾನ್ನ ಯಾರೋ ಭಚೆಯಿಂದ ಇರಿದಂಗಾತು. ರಕ್ತ ಚಿಲ್ಲನೇ ಜಿಗಿದಂಗಾತು. ಶಿವತಿವಾ ಅದು ಸತ್ಯವಾಗದಿರಲೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಫೋಟೋಕ್ಕೆ ಕೈ ಮುಗಿದಳು ಬಾಗಮ್ಮೆ.

ಅಲ್ಲಾರೇ ಇವತ್ತಾಕೋ ನಂಗ ಬರೀ ಶಿವಾನ್ದೇ ನನಪು ಬರ್ತದರಿ. ಶಿವು ಎಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯೋಳಗದಾನೋ ಏನೋ..... ನನಗ್ಯಾಕೋ ಭಯ ಅನಸ್ತಿದರಿ... ಗಂಡನ ತೆಕ್ಕಬಡಿದು ಬಾಗಮ್ಮೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಮೈಗಂಟಿದ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತೆ, ಅವ್ವಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಿನಗ್ಯಾಕೋ ಯುದ್ಧದ ಭಯ ತೊಗೊಂಡ್ಯಾತ್ತಿ. ಅದ ಕನಸು ಬಿಡ್ಯಾತ್ತಿ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದವರೆಲ್ಲ ಸಾಯಾರೇನು? ನೋಡು, ಮೇಲಿನ ಮನಿ ಮಹೇಶಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರು ವರ್ಷಮೀಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ಮಾಡಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ.... ಪತ್ತಾರ ಉಮೇಶಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆ ವರ್ಷಮುಗಿಸಿಮರಳಿಬಂದಿಲ್ಲ.... ಅವ್ವಂಗ ನಮ್ಮೆ ಶಿವಾನು ಬರ್ತಾನ. ಈಗ, ಹಿಂಗ ಎಂಟು ವರ್ಷಹ್ಯಾಮಾವಿಲ್ಲ.

ಹಂಗ ಇನ್ನಾರ್ನೆರದುವರ್ಷ ಕೆಳ್ಳಬ್ಜಿ ಕಣ್ಣತೆರೆಯುವುದರೊಳಗಬರ್ತಾವ ದಿನ. ಅಂಧ ಏನೂ ಆಗೂದಿಲ್ಲ. ಅವುಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಸುಮ್ಮೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಗಬಾಡ.

ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗದ ಬಾಗಮ್ಮೆ ಹಂಗಲ್ಲಾರೇ ನಾ ಹೇಳಾದು, ಮಹೇಶ-ಉಮೇಶ ಮಿಲ್ಲೀ ಸೇರಿದಾಗ ಹಿಂಗೇನರ ಯುದ್ಧ ಇದ್ದವನು.... ದಿವಸ್ಯ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸಾಯಂತ್ರೇನು? ನಾನೂ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಒಂದಿನಾನೂ ಚಿಂತಿ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರ ದೇಶದಾಗ ಈಗ ಯುದ್ಧದಕಾವು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕ ಏರಾಕ ಹತ್ತೆತ್ತಿ, ದಿವಸ್ಯ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಸಾಯಾಕ ಹತ್ತಾರ್, ಆದರಾಗ ನಮ್ಮೆ ಶಿವಾನ್ನ ಇದ್ದು ಎನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಬಾಗಮ್ಮನಕಣ್ಣೀರು ಪಳಕ್ಕನೇ ಜಾರಿ, ಕನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದವು. ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೂ ದುಃಖಿ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಂಡತಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಧೋತಿರದ ಚುಂಗನ್ನು ಬಾಯಿಯೋಳಗಿಟ್ಟುಹೊಂಡ. ಕೆಲವಿಮಿಷ ತಡೆದು ಯಾಕೋ ಇಕೆ ಸುಮ್ಮನ ಆಗೂವಂಗ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಳಾ ಶ್ರಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಳ, ಆದರಾಗ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಬಂದ ಟಿ.ವಿ. ಸಮಾಜಾರ ದೇಶದೋಳಿಗಿನ ನಮ್ಮಂಧ ತಂದಿತಾಯಿಗೋಳೆ ನಿದ್ದಿನ ಬರದಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿ. ಕಾರ್ಗಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಾರು ಜನ ಭಾರತೀಯ ಯೋಧರ ಸಾವು..... ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಯೋಧರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಾಗುವುದು ಸಹಜವಂದು ಗೆರೆ ಬಿಡ್ಡ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತ ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಗ ದ್ರಾಸ್ ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಗಂಟೆ ಒಂದಾಗಿತ್ತು. ಗಡಿಯಾರದ ನಡುವೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಮಗನ ಚಿಕ್ಕ ಭಾವಚೆತ್ತಿವನ್ನು ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆವನಿಗೂ ದುಃಖಿ ತಡೆಯದೇ ಹೋಗತ್ತಿತ್ತು. ಅರನಿದ್ರೆಯೆಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಕೋಗೂ ಮಗ ಕಾರ್ಗಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಬಾಯಿಯೇ ಒಣಿಗಿದಂತಾಯಿತು. ಯಾಕೋ ಏನೋ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತನಗೂ ಅಧ್ಯೇಯ, ಸಾವಿನ ಭಯ ನರನಾಡಿಗಳನ್ನು ಹೂಕ್ಕು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದಾಗ ಧ್ಯೇಯ ಎತ್ತಲೋ ಹೋದಂತಾಗಿ ಹಂಡತಿಗೆ ಹೋರಿಗೂಡದೆ ತಾನೂ ಒಂದರೆಡು ಸಲ ಕಣ್ಣಿರೆಸಿಕೊಂಡ ಸಿದ್ಧರಾಮ.

ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಮ್ಮೂಂದು ಹತ್ತೋಟಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಬಾಗೂ ನೀನಿನ್ನ ಮಲಗಿಕೋ, ಆಗಲೇ ಹೊತ್ತು ಸರ್ತಾತ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ ನಿದ್ದಿಗಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಡ. ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ತಾನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಬಾಗಮ್ಮನ ಬಿಕ್ಕ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಕೆಳ್ಳ ತೆರದೇ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಕ ಮತ್ತಾರ್ ಗಂಟೆಬಿಟ್ಟು ಗಂಡನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದಳು. ರೀ, ನನಗ

ನಿದ್ದಿನಬರೂವಲ್ಲಿರೇ..... ಹೊಟ್ಟಾಗ ಉರಿ ~~IMP~~ ಹಚ್ಚಿದಂಗಾಗಾಕತ್ತುತ್ತಿ ಎಂದಳು. ನಿದ್ದೆಯ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿದ್ಧರಾಮ ಈ ಬಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು, ಸುಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಕೋ. ತಾನ ಹತ್ತತ್ತೆತ್ತಿ ನಿದ್ದಿ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ನಿದ್ದಿ ಮಾಡಹತ್ತಿದ.

~~ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿ ಯಾರೆ ಯಾರೆ~~
ಇಲ್ಲಿ..... ನನಗ್ನೋ ಭಯ ಆಗುತ್ತರಿ, ಬರೀ ಶಿವೂನ ಚಿತ್ರಾನ ಕಣ್ಣ ಮಂದ ಬಂದಂಗಾಗುತ್ತರೇ.....

ಈ ಸಲ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಸಿದ್ಧರಾಮ ನಿನಗೆಲ್ಲೋ ಭ್ರಮಿ ಅಡರ್ಯೆತ್ತಿ. ಇಲ್ಲದ ದುಃಖಾಪದಾಕ ಹತ್ತಿದಿ. ವ್ಯಾಳೆ ಒಂದ ಗಳಿಗ ಜೊಲೋ ಇರುತ್ತ. ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಸುಮಾರಿರುತ್ತ....ನೀ ಹಿಂಗ ಜಿಂತಿ ಮಾಡೂ ವ್ಯಾಳೆ ಸುಮಾರಿದ್ದು ಅದು ಖರೆನ ಆದ್ದು ನಮ್ಮತಿ ಏನು? ಹೀಗೆಂದು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನೂ ಹಿಡಿಯಾಗಿದ್ದ. ಕ್ಕಾಲು ಗಡಗಡ ನಡುಗಹತ್ತಿದವು. ಈಗ ತನಗೂ ಮೇಲೇಳಲು ಬಾರದಂತೆ ಮ್ಯಾಯ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಧ್ಯೇಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸುಮಸುಮ್ಮಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಯಾಕ ಮಾಡ್ತೇ, ಶಿವೂನ ಪತ್ತೆ ನಿನ್ನೆರ ಬಂದ್ಯೆತ್ತಿ. ನಾ ಇಲ್ಲಿ ಆರಾಮದೀನಿ. ನನ್ನ ಬಗೆ ಚೆಂತಿ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ, ಖಿಚಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದುವಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಂತ ಅವನ ಬರದಿಲ್ಲ.... ಹೀಗೆಂದು ಗಂಡ ಏರಿದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಬಾಗಮ್ಮ ಹೆದರಿ ಈ ಬಾರಿ ನಿದ್ದೆ ಹೋದಳು.

ಆದರೆ ಬಿಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ನಿದ್ದೆಯೇ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆಲೆ ನಿದ್ದೆಯ ಜೋಂಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬಿರ್ಗೂ ಬೇಗ ಎಚ್ಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಹೊತ್ತು ಹೊಂಟಿದ್ದರಿಂದ ಯಾರೋ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಬಾಗಮ್ಮ ಕನಸಿರಬೇಕೆಂದು ನಿದ್ದೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದಳು. ಸಿದ್ಧರಾಮನೂ ಗಾಥವಾದ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಹೀಗೆಯೇ ಅರ್ಥಗಂಟೆ ಉರುಳಿತು.

ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲ ಸದ್ದು ಜೋರಾಗಹತ್ತಿತು.

ಸಿದ್ಧರಾಮ ಥಟ್ಟನೇ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಆಗಲೇ ಬೆಳಕು ಹೊರಟು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲ ತೆರದಬಂದವರು ತಾಲೂಕಿನ ತಹಸೀಲ್‌ರಾರರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ಕು

ಜನಾ ಆಫೇಸಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಶಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಮ್ಯಾಯಾಳಿಗಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಡುಗಿ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ಕ್ಕಾಲು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತಣ್ಣಾಗಿಬಿಟ್ಟವು. ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಬಂದವರ ಮುಖಿವನ್ನೇ ಬೀಳಿಳಿ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದವರಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಕ್ರವೇ ಬಂದಂತಾಯಿತು.

ಯಾಕ್ಕೇ ಸಾಹೇಬರ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಸಿದ್ದರಾಮ ಕುಸಿದೇಬಿಟ್ಟು

ತಹಸೀಲ್‌ರರೇ ಅವನ ರಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಎಬ್ಬಿಸುವಾಗ ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಯೂ ನೀರು ಬಂದಿದ್ದವು. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ದುಃಖಿವನ್ನುಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧರಾಮರವರೆ ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಸಿದ್ದಿದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಸೆಲ್ ದಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಗ ಶಿವೂ ಹೋದನಂತ. ಹಾಗಂತ ನಮಗೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮನೇಜ್ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನರದು ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಡಿ ನಮೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಂತ. ಹೀಗೆಂದು ಅವರು ಮುಖಿಕ್ಕೆ ಕರವಸ್ತು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಬಾಗಮ್ಮ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಎದ್ದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎದ್ದೆದೆ ಬಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳಹತ್ತಿದಳು. ರಾತ್ರಿಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕನಸನ್ನೇ ಶಪಿಸ್ತು, ಕನಸೇ ಕೊಸೆಗೂ ನೀನು ನಿಜವಾದೆಯಾ. ನನ್ನ ಕರುಳನ್ನು ಬಲಿ ಪಡೆದ್ದೂ, ಎನ್ನತ್ತೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿದಿದ್ದ ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆ ಜಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬೋರಾಡಿ ಅಳಹತ್ತಿದಳು. ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಗಂಡನನ್ನು ತಕ್ಕಿ ಬಡಿದು ರೋದಿಸಹತ್ತಿದಳು. ಸುಧ್ದಿ ತಿಳಿದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಶಿವೂನ ಹೆಂಡತಿ ಕೆಮಲಾ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಜ್ಞ ತಪ್ಪಿಬಿಡ್ದ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅನಂತರ ಯಾರೋ ಬಂದು ಮುಖಿಕ್ಕಿಷ್ಟನೀರುಸಿಂಪಡಿಸಿದಾಗ ಎಚ್ಚರಿಗೊಂಡ ಆಕೆಮಪ್ಪಣಿಡಿದವರಂತೆಮನೆಯ ಕಂಬಕ್ಕೆ ತಲೆಹೊಡೆಯಹತ್ತಿದಳು. ಆಕೆಯ ಆಕ್ರಂದನಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವೂ ಕೊಟ್ಟ ಏಳು ತಿಂಗಳ ಕಾಸು ಇನ್ನೂಹೊಟ್ಟೆಯೋಳಿತ್ತು. ಹೊಸುಹೊರಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನೇ ತೆಂದೆಯ ಬರ್ಫರ ಹತ್ತೆ ಎಂದರೆ! ಇದಾವ ಜನ್ಮದ ಪಾಪವೋ ಎಂದು ಆಕ ಹಲುಬಹತ್ತಿದಳು.

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಷ್ಟೇವೆಂತ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ರಜೆಗೆಂದು ಬಂದಿದ್ದ ಶಿವೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಸೀಮಂತ ಹಾಗೂ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆ ಎರಡನ್ನೂ ವಿಜ್ಞಂಭಣೆಯಿಂದ ಮುಗಿಸಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದು. ಆದರೆ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆಪ್ರತಿಸಲವೂ ರಜೆಮುಗಿಸಿ ಉಾರಿಗೆಹೋಗುವಾಗ ಜೋಲುವುಬಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಿವೂ ಈ ಸಲ ಠಾರಾಕೋ

ಎನೋಹರ್ವದಬ್ಯಾಗ್ಯಾಗಿದ್ದು. ಇರುವ ಒಬ್ಬತಂಗಿಯ ಮದುವೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಗಿದಧ್ಯಕ್ಷೋ, ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಪ್ಸಾಗುವಸಂತಸವನ್ನನೆನ್ನೇದೋ ಈ ಬಾರಿ ಭಾರೀಮರುಪಿನಲ್ಲಿಂದು ಬಿಟ್ಟದ್ದ.

ಆ ದಿನ ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬರಲು ಉರು ದಾಟುವರೆಗೂ ಹೋಗಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿ ಕಮಲಳಿಗೆ ಆಗಲೇ ಅಪಶಕುನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಗೆದ್ದ ಕೊಡಲೇ ಸ್ವಾನಮಾಡಿ ಹಣಗೆ ಕುಂಕುಮವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ್ದ ಆಕೆ ಆ ದಿನ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬರುವ ಅಭರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೆನಪು ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬರುವಾಗ ಆತನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿವೆಂದೇಭೂತಿದ್ದಂತೆ ಆತನಬೂಟನ ಲೇಸಿನ ಹೊಂಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಆಕೆಯ ತಾಳಿ ಚಟ್ಟನೇ ಹರಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಹೋಗುವಾಗ ಇವೆಲ್ಲ ಅಪಶಕುನವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಶಿವಾನಮಸ್ಸಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದ ಕಮಲಾ ಗಂಡ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯಾರೆದಿರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪಿಟ್ಟಿದಿರಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಕಳಿದ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಆಕೆಗೆ ಆ ಸಂತಯದ ಮುಳ್ಳು ಗಂಡನ ನೆನಪಾದಾಗ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದಿನವೂಅದರ ಆವೇಶ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ, ದೇವರೇ ನನ್ನ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕಾಪಾಡಪ್ಪಾ, ಕೊಲ್ಲುವುದು ದೇವಾಗಳ ಕೆಲಸ, ಕಾಯುವುದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ. ಹೀಗೆಂದು ದೇವರಮೇಲೆ ಭಾರಾ ಹಾಕಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿದ್ದಳು; ಆಕೆ.ಆದರೆ ಏಧಿಂಯ ಕೈವಾಡವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ದೇವರಾಟವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಬಳಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನೇಗ ಶಾಶ್ವತಪಾಗಿ ವಿಧವೆಯನ್ನಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಒಂದೆಡೆ ಕರುಳ ಹಿಂಡುವ ಹೆಚ್ಚೊಡಲ ಹೃದಯ ವಿದ್ರುವಕ ದುಃಖ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಗರ್ಭಿಕ್ಷಣೆ ಹೆಂಡತಿ ಕಮಲಳ ಆರ್ಥ ನಾದ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಶಿವಾನ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರು, ಗಳಿಯರು, ಬಂಧುಗಳು, ನರಹೋರೆಯವರು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗುಂಪುಗಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಎರಡು ತಾಸು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜೀವು ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಅದೊಳಗಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಯೋಧರು ದಡದದ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ಜೀಷಿನೋಳಗಿಂದ ರೋದ ಪಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಾಗಮ್ಮನ ದುಃಖದ ಕಟ್ಟಿ ಒಡೆದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಪಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೋರ ತೆಗೆದ ಮಗನ ಶವವನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಎದೆಬಡಿದುಕೊಂಡುಆಕೆ ಅಳಹತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ತಾನೇ ಕಿತ್ತಿಕೊಳ್ಳುಹತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಡಸಾಲೆಂಬಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ

ಸಲಾಯನ್ ಹಚ್ಚಿದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಹೋರಗೆ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಗಳಗಳ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೆಂಡತಿ ಕಮಲಳ ಕಿಚ್ಚಂತೂ ಯಾರಿಗೂ ಅರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿತ್ತು. ಸುಷ್ಪು ಕರಕಲಾದ ಗಂಡನಮ್ಮತ ದೇಹವನ್ನು ತಕ್ಕೆ ಬಡಿದು ಆಕೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೋರಳಾಡಹತ್ತಿದ್ದಳು.

ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೂಸಿನೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಸಾಯಂತೇನೆಂದು ಆಕೆ ಬಂದೇ ಸವನೇ ಚಡಪಡಿಸಿದಳು. ಈಗಾಗಲೇ ಕೈಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೋಡೆದುಕೊಂಡು ಬಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಕಾಜಿನ ತುಣುಕುಗಳು ಕ್ಯಾರ್ಡ್ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ನಟ್ಟು ಮುಂಗ್ಯೆಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಪಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ದೇವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಿರಾ? ಈಗ ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಆಸರೆ ಯಾರು? ಹೀಗೆಂದು ಆಕೆ ನೆಲ ಸವರಿ ಬಂದೇ ಸವನೇ ಬೋರಾಡಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೇಳ ತಂದ ಮಿಲಿಟರಿ ಯೋಧರಿಗೆ, ನನಗೆ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ತಂದುಕೊಡಿರಿ. ಅವನಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬದುಕಲಾರೆ. ಗಂಡನೇ ಇಲ್ಲವಾದ ಮೇಲೆ ನನಗ್ಗಾರು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅವರೇ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನನಗೇನು ಸೌಭಾಗ್ಯವಿದೆ ಇಲ್ಲಿ? ನನಗೆ ಸೃಜಾನವೇ ಯೋಗ್ಯ. ನನ್ನನ್ನೂ ಹೊಂದು ಅವರೊಂದಿಗೇನೇ ಸುಷ್ಪು ಬಿಡಿರಿ! ಹೀಗೆಂದು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ಹಲುಬಿದಳವಳು. ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಲಿದಾಡುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಧಳಾಗಿದ್ದ ಕಮಲಾಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕೆಂಬ ಕನಸಿನಗೂಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟು ದೇವರನ್ನು ಅದಷ್ಟೇಶಪಿಸಿದಳವಳು.

ಎರಡು ವರ್ಷದಹಿಂದೆ ಅಪ್ಪ ಜೋರುಮಾಡಿ ಲಗ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದು. ಕಮಲಾ, ಮದುವೆಗೆ ಒಳ್ಳೆನೆಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೂ ಅಪ್ಪ ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲಿ. ಶಿವಾನ ಬಣ್ಣ, ಚೆಲುವಿಕೆ, ಸಾಧುತನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನೀನು ದೇಶಭಕ್ತನೊಬ್ಬನ ಹಂಡತಿಯಾಗುತ್ತಿ, ನಿನ್ನ ಗಂಡಗಿರುವ ಗೌರವ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಸುಮ್ಮನ್ನೇ ಹಟ ಮಾಡಬೇಡ. ಹೂಂ ಅನ್ನು. ಈಗಾಗಲೇ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಅವನಸೇವೆಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೂಹನ್ನೇರಡುವರ್ಷವಾದರೆಮುಗಿದೇಹೋಯಿತು. ಆ ಮೇಲೇನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಬಂದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ. ಉತ್ತಮವರ, ಸುಸಂಸ್ಕತ ಹೀಗೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಾಪ್ಪ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದು. ನನಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆಯೇ ಬೇಡವೆಂದು. ತನ್ನ ಮಿಲಿಟರಿ ಸೇವೆ ಮುಗಿಯುವರೆಗೂ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದು. ಆದರೆ

ಅವ್ಯಾಸ ಒತ್ತಾಯ, ಅವನನ್ನು ಸುಮುನೇ ಬಿಡಲೀಲ್. ಅವ್ಯಾಸ ಅಶಕ್ತ ಕರೀರ ಅವನ ಮದವೆಗೆ ಪ್ರಜೋದನೆ ನೀಡಿತ್ತು. ತಂಗಿ ಗಂಡನಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಅವ್ಯಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಲೇ ಆಗುತ್ತಾಳೆಂದೂ, ಅವ್ಯಾಸಿಗೆ ಕೆಲಸ ಬಿಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮದವೆಗೆ ಬಹಿದ್ದ. ಆದರೆ ವಿಧಿಯಾಟವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಖವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವನನ್ನೇ ಅದುಳಿಗ ತನಗೆ ಆಹಾರವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹಾವುವಿಷವೆಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಸ್ಥಿರಮೆಕ್ಕಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ತಿಂದಂತೆ ಅದು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಶಿವನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ-ಹೆಂಡಲಿ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮ-ತಂಗಿ, ಬಂಧು-ಭಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನಾ ಬಟ್ಟಾ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಸಿ ಅದು ಶಿವನನ್ನಷ್ಟೇನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಶಿವೂ ಮುಲಿಟರಿ ಸೇರಿದ್ದೂ ಬಂದು ಕಥೆಯೇ.

ಶಿವೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಿ.ಎ. ಭಾಗ ಬಂದಕ್ಕೆ ಬಸವರಾಜ ಕಟ್ಟಿಮನಿಯವರ 'ಮಾಡಿ-ಮುಡಿದವರು' ಕಾದಂಬರಿ ಪಠ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೋರಾಟದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶಿವೂ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಗಿ ಬದುಹುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಾರತದ ಬಿಟ್ಟ ಯೋಧನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಅಂದೇ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅಂತೆಯೇ ತನಗೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವೇಷ್ರೆ ತುಂಬಾತ್ಮಿದ್ದಂತೆ ವುನೆಂಪುಲ್ಲಿ ಉಂಬಾರಿಗೂಹೇಳಿದ್ದ ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಬೆಳ್ಗಾವಿಗೆಹೋಗಿ ಮುಲಿಟರಿ ಭರ್ತಿಗೆನಿಂತಿದ್ದ. ಸುದೃಢವೇ ದುರ್ದೇವವೋವಯಸ್ಸಿಗೂಮೀರಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಅವನ ಎತ್ತರ, ತೂಕ-ಎದೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಜಿಗಿತ್ತಲ್ಲವೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದು ಆಯ್ದುಗೊಂಡಾಗ, ಅಂತೂ ತನ್ನ ಬಹು ದಿನದ ಕನಸು ಬೇಗನೇ ನನಸಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿವೂ ಆ ದಿನ ಅದೆಷ್ಟೂಂಟಿದ್ದ. ತನಗೆ ಮುಲಿಟರಿ ಪಡೆಯಿಂದ ಆಜ್ಞೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಯಾರೆದ್ದರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ತೇರ್ಮಾನಿಸಿಅದಕ್ಕೆಂದೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೊನೆಗೂ ಬಂದು ದಿನ ತರಬೇತಿಯ ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಶಿವೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಮ್ಯಾಗಿ ಅಪ್ಪನಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ- ಅಪ್ಪಾ ನನಗೆ ಮುಲಿಟರಿ ಭರ್ತಿಗೆ. ನಾನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದಾಗ ಸಿದ್ಧರಾಮನಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ಹೋಚದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸೇವೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಇಲ್ಲಾ ಇನ್ನಷ್ಟು ಓದು. ಮುಲಿಟರಿ ನಮ್ಮಮನಸೆಗೆಸರಿ ಹೊಂದುವಸೇವೆಯಲ್ಲಿವೆಂದು ಅಪ್ಪಾವ್ಯಾಸರಿಪರಿಯಾಗಿ

ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವನೇನು ತನ್ನಹಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟುಹಿಂದೆಸರಿಯಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಡಿರಿಮುಗಿಸಿನಾಳೆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆದು ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಇದ್ದಿಧ್ಯಮೆಲ-ಮನಿಸುರಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸುಖ ಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಯವುದೇ ಮೇಲೆಂದು ಅವರೆದಿರು ತನ್ನದಿಟ್ಟ ನಿರ್ಧಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೂ ಅಪ್ಪಾ ಆ ದಿನ ಕಣ್ಣಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದು, ನಿನಗೆ ನೌಕರಿ ಸಿಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರು ಸಾಕು ಎಂದು ಅದೆಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಅವನದಕ್ಕೆ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿದ್ದ.

ಮನುಷ್ಯ ಇದ್ದೂ ಸತ್ತಂತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ತರೂ ಇದ್ದವನಂತಿರಬೇಕೆಂದು ಥಟ್ಟನೇನುಡಿದು ತಂದಗೇನೇ ದಂಗು ಬಡಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಕೊನೆಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟವನಂತೆ ಶಿವೂ ಇದ್ದೂ ಸತ್ತಂತಿರುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತರೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿದ್ದೂ ಕೊಂಡವಣಾಗಿ ಅವರೆದಿರು ಚರನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಉರಳಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದೇ ತಡ.ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳುವ್ಯಾದರು ಮೊದಲುಗೊಂದು ಶಿವಾನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜನ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು.... ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ಅವನದೇ ಗುಣಾನ್ ಬಂಗಾರದಂಫ ಮುಡುಗ..... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ. ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಇಂಥವರಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಮಾತು, ಬಂದೇ ತೆರನಾದ ದುಃಖ ಮುಂದುವರಿದುಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಹೊತ್ತೇರಿದಂತೆ ಜನರ ಗಡ್ಡಲಷ್ಟೇ ಗಡ್ಡಲ. ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆ ಭಾಗದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಶಾಸಕರು, ಜಿಲ್ಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಚಿವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಸಕಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಮಯ್ಯಾದೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತ ಮಾತಾಕ ಜ್ಯೇ, ಏರಪ್ಪತ್ತಿ ಶಿವೂ ಕಿಜ್ಯೇ, ಶಿವೂ ಅಮರ ಹೈ - ಹೀಗೆಂದು ಜಯಫೋಷ ಹಾಕುತ್ತ ಕವದ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಎಲ್ಲಿಗೇ?

ಶಿವೂ ಒಕ್ಕವನಿರುವಾಗ ಆಟವಾಡಿ ದಣೆದು ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಉರ ಮುಂದಿನ ಹನುಮದೇವರ ಗುಡಿಯ ಕಡೆಗೆ. ಉರಿನ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದ ರಸ್ತೆಗಳು ಬಂದು ಸೇರುವ ಕೂಟದ ಕಡೆಗೆ. ಉರಿನ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ತಮೂರಿನ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಪಕ್ಕೆಮಾಡಿದ್ದರಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಕೂಟದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಅಗ್ನಿ ಸರ್ವ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಕಲ್ಲು ನೆಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇದು ಮುತ್ತಾತ್ತ ಶಿವನ

వృత్తపెందు బరెయిసి బిట్టరు. శవద యాత్రే కూడక్కేబిందిలాడ మేలే ఉరిన ప్రముఖిరు, బహుసంఖ్య జన శాసకరు, సచ్చివరు, ముఖ్యమంత్రిగళు, పర ఉరినింద బందిధ్య లక్ష్మితర జనదేశప్రేమిగళు, ఎల్లరూ ఒండడే సేరి తివ్వానిగే శ్రద్ధాంజలి కాయ్యక్రమవేపఁడిసిద్దరు.

తిప్పన హేరినల్లి అవన పాలకరిగే – హెండిగే అనుకూలవాగలేదు పరికార రూపదల్లి హణద సురిమళేయన్నే హరిసిదరు. సరకారదింద హత్తు లక్ష రూపాయి నీఎువుదాగి ముఖ్యమంత్రిగతు కెంప్లెర్సిచోళ్తుత్తా హేళిదరు. ఏదు లక్ష కొదుదాగి జెల్లా ఉస్తువారి సబివరు హేలిదరు, శాసకరు తమ్మ పరవాగి ఒందులక్షరూ.కొదుత్తేనెందరే, స్థలీయ సహకారి బ్యాంకిన అధ్యక్షరూ ఎద్దు నింతు తాపూ లక్ష కొదువుదాగి ఘోషిసిదరు. అనేఁక జనజమీను కొదువుదాగి హేలిదరు. నేరేద జనరల్లి ఇన్సూ కేలవరు హత్తుఇప్పత్తు-ఇవత్తు సావిరందు ఘోషణమాడుతోలే ఇద్దరు. ఆదరే ఇవరేల్లు రపరికారనిది డంగు చేకుగ్గాళన్నునడుగువ క్యెయల్లేషిడిదుకొండు ప్రతిక్రియిసిద తిప్పున అప్ప సిద్ధరామ- ననగే యావ హణవు బేడ.... యార జమీనూ బేడ. ననగే నన్న మగబేకు. యారు కొదుత్తేరి..... హిగెందు క్యెయల్లీయ చేకుగ్గాన్ను గాళగే బిట్టు హొట్టేగే బడిదుకొళ్తు నేరేద జనరిగే ప్రత్యే హాకిదాగ, ఎల్లర భాయన్నా వచ్చాన బిగిదు కట్టిత్తు. కూడిద జన ఎల్లరూ ఏకశాలక్షేనే స్థంభించుతరాదరు. ఎల్లరూ ముఖి ముఖి నోడహత్తిదరు. ఎల్లర కణ్ణు తుంబి హరిదవు. ఆదరే ఈ కరుళసంకటక్కే పరికారచే ఇల్లవెందూ, ఇదు అనుభవిసిదవరిగేనే గూత్తిందూ, ఆ నోపన్న దేవరే బల్లనంబంతే తిప్పునన్ను హొత్తుచోండిద్ద బంకియ సమూక గాళియ రభసక్కే ఇన్నమ్మనిగి నిగి కెండవాగి మరుపురుహోత్తహత్తిత్తు. కుతాత్మిత్తదరమేలే అధికమట్టదల్లిహారాడుత్తిద్ద త్రివణ్ణ ధ్వజ నేలక్షే ముఖి మాడి రోధిసుత్తిత్తు!!

ଏ କୁମାର କେତେମ୍ପି କିମ୍ବନ ଆଗି ଖାଲିବାର ଯଂତ୍ରରେ କେବଳ କିମ୍ବନ ଆଗି ଖାଲିବାର ଯଂତ୍ରରେ କିମ୍ବନ ଆଗି ଖାଲିବାର ଯଂତ୍ରରେ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೇತ್ಯಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವಿಧಾನ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಭಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಂಡನ / ೧೦೨

ತೇವಿಕರ ಪರಿಚಯ

ಅಧ್ಯನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇಯಾದ ವಿಶ್ವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ದಾ. ಸಂಗಮನಾಥ ಲೋಕಾಪೂರವರು ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹುನಗುಂದ ತಾಲೂಕಿನ ‘ಮರೋಳ’ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿ ಜಲ್ಲೆ ರಂದು ಜನಿಸಿದರು. ತಂದೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು. ತಾಯಿ ನೀಲಮ್ಮ.

ಸಧ್ಯ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಲ್ಲೆಯ ಬೈಲಹೊಂಗಲದ ಕೆತ್ತುರ ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜಿಡಿ ಕಲಾ, ಬಿಎಮ್‌ಪಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಎಸ್‌ವಿಎಸ್ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವ ಡಾ. ಲೋಕಾಪೂರವರು ಉತ್ತರ ಕನಾರಟಕದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಕಥೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ರನ್ನನ ನಾಡ ಭಾಷೆಯ ಜುಳು ಜುಳು ನಿನಾದವನ್ನು ಅವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿಯೇ ಸವಿಯಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿ ಕಥನಕಲೆಯ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ದಕ್ಷಿಣಾಂಡಿರುವ ಡಾ. ಲೋಕಾಪೂರವರ ಕಥಾನಕದ ಬೇರುಗಳಿರುವುದೇ ಹೃಗಾಡಿನ ನೆಲಮೊಳಗೆ.

దట్ట మానవ ప్రీతిపుళ్ల మత్తు హరఖురిదంతే ఎనేలడ భాషేయమ్మ లీలాజాలవాగి బళసువ ఇవర కథేగళల్లి సామాజిక కళకళి ఇదే. గాంధివాద మత్తు సమాజవాదగళ అస్తిత్వద హాగుటవిదే. శ్రీయుతరు ముళ్ల బేలియ దాటి, భాఖు, నన్న నది నన్న జన, గాంధి భారత కనసు కాగూ మరావే మత్తు ఇతర కథేగళు ఎంబ ఐదు కథా సంకలనగళమ్మ ఈగాగలే ప్రకటిసియ్ద, అవుగళిగె నాడిన అనేక మహత్తుద ప్రతిస్తిగళు దొరకివే. గొరూరు సాహిత్య ప్రతిస్తి, ఆత్మిమబ్బ ప్రతిష్ఠానద రన్న సాహిత్య ప్రతిస్తి, మాస్తి కథా ప్రతిస్తి మత్తు భారతరత్న సరా.ఎమ్. విశ్వశరయ్య ప్రతిష్ఠానద దతమానోత్సవ ప్రతిసిగళు ప్రముఖివాదవుగళు.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಥೆಯನ್ನು ಡಾ. ಹೋಕಾಮಾರವರ ‘ಮುಳ್ಳಬೇಲಿಯ ದಾಟ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನದಿಂದ ಅಯ್ಯುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.